

Dopisy Annamalai svámího

dopis č. 12

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenasazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 12 – Tiruvannamalai, 28. 5. 1987

Můj drahý Bruno,

uvědom si (realizuj) Boha v nitru tvého Srdce (v Self) a buď navždy spokojený. Modlím se, ať Tě stále doprovází milost Šrí Bhagavána a ať Tě vede k poznání tvého skutečného, pravého Já (Self).

V posledních 2 – 3 dnech bylo zde u Arunáčaly nesmírné horko. Ale včera v noci trochu zapršelo, takže dnes se již ochladilo a je příjemně. Vegetace v našem ášramu během veder povadla a listí bylo uschlé, protože jsme neměli čím zalévat. Ale od dnešního rána jsou rostliny zase svěží a po nočním dešti se zazelenaly. S námi je to podobné. Dokud nejsme v kontaktu s božstvím, s Pravdou, s Bohem v našem nitru, dotud naše životy zůstávají pusté, beznadějně a bezúčelné, zaplněné žalem a nudou. V okamžiku, kdy jsme zaliti Milostí, život získává smysl, je naplněný mírem a štěstím.

Všichni se snažíme získat štěstí, které by nikdy neskončilo. Ale abychom jej dosáhli, tak bohužel nesledujeme ten správný směr. Pokud skutečně toužíme být navždy šťastní, musíme dát svůj život do souladu s boží skutečností, jejíž podstatou je nekonečné štěstí. Ale my usilujeme o zdraví, o postavení ve společnosti, o moc a materiální prospěch, v domnění, že tímto dosáhneme věčného štěstí. Ale ať ve světě dosáhneme jakýchkoli úspěchů a vlastníme jakýkoli majetek, stále jsme skutečnému štěstí vzdáleni. Je tomu proto, že skutečné štěstí nelze najít v předmětech vnějšího světa. Skutečného štěstí (míru) může být dosaženo pouze nasměrováním naší mysli do nitra (a nikoli sledováním do světa směřujících tendencí), kde se zdroj všeho štěstí nachází. Zdrojem je Bůh – pravé Já – *átman* – čiré vědomí. Bez uvědomění (zdánlivého nalezení) tohoto zdroje života je naše žití bolestivé, neutěšené a plné bídy.

Pravdou je, že jsme vždy jedno (jsme totožní) s univerzálním vědomím. Nevědomost může způsobit, že se domníváme, že jsme pouze fyzickým tělem, jedincem, který je oddělený od ostatních. Neznalost našeho skutečného, pravého Já je kořenem všech lidských starostí. Když se uvědomíme (poznáme se či zdánlivě nalezneme) ve Skutečnosti, která je vždy přítomná v našich nitrech a která proniká vše a vše sjednocuje, pak budeme žít v dokonalém míru a v nerušeném štěstí. Pak nevznikne prostor pro disharmonii, nenávist a války. Takže naší hlavní povinností je nasměřovat mysl směrem k této nádherné Skutečnosti. Nežijeme zde na světě proto, abychom jen pojídali náš denní chléb a vyhledávali potěšení smyslů. Musíme si uvědomit naši duchovní podstatu a pamatovat si (neustále si připomínat), že jsme vždy sjednoceni s univerzálním vědomím. V každém z nás je schovaná nesmírná duchovní energie. Musíme si ji uvědomit a s její pomocí sami sebe pozvednout. To je cílem lidského života.

Přeji Ti vše dobré, žij v míru a osvobod' se od bídy – takto se za Tebe modlím.

S láskou a požehnáním

Annambal Swami
(ANNAMALAI SWAMI)